UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

Cap. VII. De precatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-78172

Visual Library

lùm controversum: An commodans justè possit repetere rem suam,v.g.equum commodatum pro mense, ante finitum mensem, ex eo capite, quòd illo indigeat.

13. Respondeo,cum distinctione: Nam si indigentiam suam non prævidit,posse, certum est, quia præsumitur nunquam intentionem commodantis fuisse,usum suæ rei alteri concedere pro tempore, & occasionibus, quibus ipse indigeret.Ita Molina *d.*294 Less.*l.*2 *c.*27.*n.*18.Azor. *3.p.l.7.de Comm.*Delugo *d.*33.*de Iust.n.*10.Fill.*tr.*34. *c.*8. *n.*183.contra Nav.& Regin.citatos, sed non approbatos à Bonac.*d.*3.*de contr. q.*16.*p.unico,n.*1. aliique.

14. At, si prævidit,& adhuc voluit commodare, nequaquam repetere potest, quia in hoc casu commodans cessit Iuri suo,donavitque illud absolutè commodatario pro illo tempore.

15. Si commodatarius habuisset à Petro, v. g. equum commodatum,sed,quia tu commodasti illi equum tuum, is non periit illum à Petro, tunc te non posse ante tempus equum tuum repetere,ne in necessitate quidem,etiam non prævisa, docet Bonac. *loc. cit.* citans Sa, & Sylv. Verùm,Delugo,Molina & Lessius *loc.cit.* asserunt, posse, quia nisi animum adeo liberalem habuisses,quo, vel expressè,vel tacitè aliud intendisses, semper præsumeris, etiam in hoc casu, te non voluisse ita privari tua re, ut in pari necessitate illam te petere nequaquam possis.

Multa de Commodato, remissivè.

16. Denique hic agendum esset. Primò, ex qua culpa teneatur commodatarius, si fortè ejus causa res commodata periit.Sed de hoc egimus *lib.*8.*dec. tr.* 3. *c.*5.§.3.*n.*2.

17. Secundò,quid si res perit ita in manu,& ex culpa commodatarii, ut eodem modo periisset apud commodantem?Sed egimus de hoc *lib.* 8. *decal.tr.*3. *c.*2. §.8. *n.*3.

18.Tertio, ad quid obligatur commodatarius, quando est in mora solvendi suo tempore? De hoc universaliter egimus *dicto c.*2.§. 6.*à n.* 6.*juncto c.*8.§.6.*à n.*7.

19.Quartò,an possim compensare, quod mihi debes, retinendo commodatum? Egimus de hoc *lib.* 8. *dec.tr.*2. *c.* 6. §. 7. *n.* 7.

20. Quintò; An, si ad te mittam rem commodatam per hominem fidelem,& hic ad te illam non afferat, an, inquam,obliger,ad mittendum æquivalens?De hoc diximus etiam *lib.*8.*dec.tract.* 4.*c.*1.§.5 *à n.*3.

21. Sextò; An in periculo æquali debeam rem tuam mihi commodatam præferre rebus meis? De hoc egimus item *lib.*8. *Dec.tr.* 3.*c.* 5. §.3.

CAPUT VII.

De Precario.

1. PRecarium, prout sumitur in Iure Civili, est *Contractus, quo quis alteri petenti, seu precanti concedit aliquod utendum,sive illud sit mobile,sive immobile,sive servitus, sive aliud quodcunque Ius, cum potestate revocandi, quandocunque ipse dominus voluerit.*Differt ergo à commodato,quia pro hoc,sive expressè,sive tacitè,præsumitur tempus utendi:at Precarium ex natura sua hoc habet, ut sit quocunque tempore revocabile.Ita ex legibus Iuris communis habent passim Doctores, Delugo *d.* 33. *de Iust.n.*15.Bonac.*d.*3.*de contr. q.*15.*p.un.*Less.*l.*2.*c.* 27.*d.* 1. Mol.*d.*298.Azor.3.*p. l.* 7. *de Precario,c.*1.aliique.

2. Dixi (*in Iure Civili*) nam in Iure Canonico agitur de precario in toto titulo de precariis, quod significat concessionem alicujus boni Ecclesiastici pro tota vita alicujus, vel ad certum tempus, intra quod revocari ea solet de quinquennio in quinquennium, ne Ius Ecclesiæ in oblivionem abeat. De hac autem nobis nunc sermo non est.

3 Iam verò de nostro precario, duo satis erit pro instituto,quod nos suscepimus,adnotare.Primò:in precario adhuc debere,ut vult Bonac.*l.c.*citans Nav.Delug.*l.c.* citans Mol,*d.*298.aliósque,concedi aliquantulùm temporis judicio prudentis,definiendum,quo alter utatur re concessa,quia secùs præsumeretur fraus,& dolus,dum ex una parte concederetur usus rei, & ex alia statim tolleretur.

4. Secundò:Quandónam finit Precarium?Certè finit, quandocunque concedens petierit,ut modò diximus.Sed difficultas urget, quando,antequam petat,moriatur ipse concedens, vel is, cui precarium concessum est.Circa quam difficultatem.

5. Aio primò,morte ejus, cui precarium concessum est,ipsum precarium finire: quare ad hæredes recipientis non transit. Precario,v.g.mihi concessisti,posse per tuum prædium me transire.Si ego morior, non gaudebit hac concessione meus hæres, quia concessio precarii est personalis, *l.Cum Precario, §.ult.ff.de Prec.*

6. Aio secundò; Morte concedentis non finiri precarium concessum absolutè, nisi hæres, seu successor defuncti revocet,*l. Quæsitum,*§.*Quod à Titio,ff. de Precario*, quia per solam mortem non fit revocatio concessionis.

7. Aio tertiò,si tamen concedens, sicut habet Molin. *d.*298. Sanch.*l.* 8.*matr.d.* 28. dixit: *Concedo ad meum beneplacitum,*seu: *quandiu voluero*, tunc probabiliter finit precarium morte concedentis, nam cùm mortuus, non habeat placitum, nec beneplacitum, nec voluntatem, non jam remaneret sine placito,& sine voluntate precarium, quod non videtur voluisse concedens, quia concessisse videtur, donec durat ejus beneplacitum.

8. Aio quartò, si concessit in hunc modum: *Dum revocavero*, vel *dum non revocavero*,non finiri precarium morte ipsius concedentis, quia non fuit posita ejus revocatio, nec ampliùs à mortuo poni potest. Quare, ut tunc precarium finem habeat,ponenda erit revocatio de hærede defuncti.

9. Dixi *n.*7.(*Probabiliter*) nam alii,inter quos est Castropal.*tr.*3.*d.*4.*p.*16.§.5.*n.*5.non minùs probabiliter putant,sub neutra ex his formulis,dictis *n.*7.& 8.finiri concessionem,seu gratiam,morte concedentis; quia,in communi loquendi modo, illa clausula (*ad beneplacitum*) æquivalet illi (*donec revocavero*)quam doctrinam ego *supra,lib.*5.*de pœnit.cap.*4.§.1.*à num.*5.libens excepi, & amplecti satis.

TRACTATUS VIII.

DE

CONTRACTU SOCIETATIS.

CAPUT PRIMUM.

Quid sit contractus Societatis, ejusque Conditiones.

1. PRÆMITTENDUM est, Societatem esse duplicem. De qua agit *L. Societatem Vniversorum, ff.pro socio,& alibi.*Altera est omnium bonorum,cum scilicet duo,vel plures coëunt Societatem,sive pro tota vita, sive pro determinato tempore, itaut omnia ipsorum bona omnibus sint communia.In qua, nisi aliud expressetur,intelligitur communicatio bonorum præsentium, & futurorũ,quæ durante Societate acquirentur,sive acquirantur Donatione,sive Hæreditate,sive Legato,sive Pactorio Castrensi,vel quasi,quæ omnia dissoluta Societate,de qua dissolutione *infrà,c.*10.)dividenda sunt æqualiter inter socios,vel ejus hæredes,nisi aliquid sit,ob rationabilem causam,expressum de inæqualitate portionum.

Hæc Societas justè potest iniri, etiamsi aliquis ex sociis plura bona habeat,quàm alter, Primò,quia fortè poterit